

ind under Loven, som Loven her er formet, og det samme mener jeg gælder Straatækning; jeg mener, at man maa sige om Straatækning, at det er et normalt Landbrugsarbejde, og som saadant falder det derfor ogsaa ind under Loven. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Savværker vil jeg sige, at det kommer ogsaa her ganske an paa, om det er Bierhverv eller ej. Er det ikke det, kommer Loven af 1898 jo som Regel til Anvendelse der. Det ærede Medlem talte ogsaa om Bestemmelsen om Afsondringen af Bedriftshusholdningen fra den vedkommende Arbejdsgivers rent private Husholdning. Denne Bestemmelse er — som i det hele de øvrige enkelte Bestemmelser af lignende Art — indkommen i Loven, efter at den har været behandlet i en Kreds af større og mindre Landbrugere, og man har herved naturligt ment, at da det var et Forslag, der omhandler Ulykkestilfælde i Landbruget og tilsvarende Erhverv, skulde man afgrænse det til at gælde de Tilfælde, hvorom man kunde sige, at det var egentligt Arbejde ved de paagældende Erhverv, saaledes som man jo ogsaa har gjort ved vore tidligere Love. Hvor der nu er Tale om en fuldstændig Afsondring — man maa erindre, at der i Loven kræves en *fuldstændig* Afsondring af de paagældende Husholdninger —, tror jeg, man maa erkende, at vedkommendes private Husholdning ikke er Landbrugsarbejde, men det vil jo ganske vist i mange Tilfælde være umuligt at afsondre de to paagældende Husholdninger fuldstændigt, og hvor der ikke er denne fuldstændige Afsondring, mener jeg, at de vedkommende Tilfælde maa falde ind under Loven, og at Arbejderforsikringsraadet i saa Henseende vil gaa ret strengt frem i sin Bedømmelse, det tvivler jeg ikke paa. Men jeg vil i øvrigt sige, at det er et af de Punkter, jeg skal være meget villig til at forhandle baade med de ærede Medlemmer og andre ærede Medlemmer om Forandring af. Disse Bemærkninger kun til Forklaring af, hvorfor Forslaget her paa dette Punkt er formet, som det er.

Det ærede Medlem for Lyngby (Wilmann) talte ligeledes om de 12,000 Kr. Han mente, det maaske kunde være en rimelig Grænse, men henstillede, om det ikke maatte være rimeligt at gaa længere ned, jeg tror det ærede Medlem nævnte 8,000 Kr. Det Spørgsmaal, hvor langt man skal gaa ned, eller om man overhovedet skal gaa længere ned, kan man nærmere overveje i Udvalget, men jeg er, som jeg sagde før, tilbøjelig til at tro, at

man vil komme til det Resultat, at det kan være rigtigt at blive ved Grænsen 12,000 Kr., men at der maaske nok skal sættes nogle Undtagelsesbestemmelser enten af den ene eller den anden Art. Det ærede Medlem talte ogsaa om Havearbejde, og flere ærede Talere have været inde paa det samme. Han talte om, at mange Gartnere være ansatte i private Haver og Parker. Jeg maa her erindre om, at der staaar udtrykkelig i § 3, at „Arbejde i Parker, Anlæg og Haver, der tilhøre Stat eller Kommune eller ere knyttede til Landbrug og Skovbrug“, skal være inde under Forsikringen, og naar det ærede Medlem for Svendborg (W. Neergaard) mente, at Havearbejde kom udenfor Forsikringen, naar man havde bortforpagtet Gaarden og selv drev sin Have, tror jeg ikke, han har Ret i det; jeg tror ubetinget, at Arbejderforsikringsraadet vil sige, at et saadant Havebrug er knyttet til vedkommende Ejendom og derfor falder ind under Loven. Men jeg forstod det ærede Medlem for Lyngby saaledes — og det ærede Medlem for Æbeltoft var ogsaa inde paa denne Betragtning —, at man skulde gaa saa vidt, at man sagde, at alt Havebrug skulde ind under Loven, ogsaa Havebrug ved en Villa, hvis Ejer iøvrigt ikke havde noget som helst med Landbrugsarbejde at gøre. Det stiller sig dog for mig som tvivlsomt, om man skal gaa til ved *denne* Lov ogsaa at forsikre de paagældende Arbejdere ved denne Slags Arbejde. Det synes mig en Sag for sig, og det har i alt Fald været Formaalet ved Lovforslagets Udarbejdelse, at man her skulde have en Lov om Ulykkestilfælde i Landbruget og de forskellige Erhverv, der naturligt høre sammen med Landbruget, men at Loven heller ikke skulde omfatte andre end disse. Jeg tror, at det kan være ganske praktisk, naar man gaar stykkevis frem med Lovgivningen paa dette Omraade, at man da ikke tager Bestemmelser, som de paagældende interesserede vanskeligt ville søge i en saadan Lov, ind i Loven; men ogsaa dette Spørgsmaal skal jeg være villig til at forhandle med det kommende Udvalg om. Det ærede Medlem fra Lyngby nævnte i øvrigt forskellige Ting, med Hensyn til hvilke han ikke var ganske sikker paa, om det rigtige var truffet her i Lovforslaget. Herom skal jeg i al Almindelighed sige, at der vil være mange Bestemmelser i denne Lov, hvor det vil være en Skønssag, om det absolut rigtige er truffet. Det er det ogsaa for mig, og det vil det sikkert ogsaa blive for